

**Οι τιμές,
ο (εμπορικός) πόλεμος
και τα "φυσικά φαινόμενα"
που θα μας επισκέπτονται**

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Σάββατο 18/12/2021 - 19:00, Μόδη 1

antifa **selanik**
www.antifaselanik.net

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

Τελικά το πολυπόθητο άνοιγμα των οικονομιών μετά το επίτευγμα του εμβολίου πάει κατά διαόλου. Πάνω που όλα τα αφεντικά -από το μπαρ μέχρι τη βιομηχανία- άνοιξαν και περίμεναν να τρέξουμε να αγοράσουμε, μας χτύπησε ένα ακόμη φυσικό φαινόμενο και όλοι τα βάψανε μαύρα. Μας επισκέφτηκε ένας φίλος από τα παλιά, ο πληθωρισμός, και οι τιμές των εμπορευμάτων ανεβαίνουν τρένο. Καλοί μας φίλοι και φίλες, το λέμε φυσικό φαινόμενο γιατί το όλο story πλασάρεται από τον τύπο με ιδέες όπως μια "νέα απειλή για την ανάκαμψη"¹, ο πληθωρισμός "δεν είναι παροδικό φαινόμενο"², προκαλείται από το "έμφραγμα στην εφοδιαστική αλυσίδα"³ και του "βάζει φωτιά η ενέργεια"⁴. Οι ειδικοί κόπτονται να μας παρουσιάσουν με ορολογία φυσικού φαινομένου, όπως καλά έμαθαν τα δύο τελευταία χρόνια, το ότι οι μισθοί μας θα αξίζουν λιγότερο γιατί οι τιμές ανεβαίνουν. Σε αυτές τις διατυπώσεις δεν υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα, δεν υπάρχουν ανταγωνισμοί. Υπάρχει μια κατάσταση που έσκασε στα καλά καθούμενα και τα κράτη καλούνται να τη διαχειριστούν. Μια απ' τα ίδια δηλαδή...

Είμαστε σε θέση να υποστηρίξουμε από την αντιφασιστική μας οργάνωση, πως ένα σύνολο από φαινόμενα (και μέτρα) που μας φοριούνται καπέλο από το Μάρτη του 2020 δεν είναι καθόλου φυσικά. Είναι αντίθετα ο τρόπος που τα αφεντικά καλούνται να διαχειριστούν την εργατική τους τάξη και ο τρόπος που τα κράτη ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Το ότι παρουσιάζονται ως φυσικά, κάνει τα κράτη να μπλέκονται όλο και περισσότερο στη ζωή μας, οργανώνοντάς την προς το συμφέρον τους και στο τέλος να μην ανοίγει ρουθούνι. Και όποιος έχει τύχει να μας παρακολουθήσει, θα έχει δει να λέμε πως αυτά που εφαρμόζονται πάνω μας τα τελευταία δύο χρόνια, είναι παλιές, καλές τεχνικές, βασισμένες σε προϋπάρχουσες ιδέες των αφεντικών και δοκιμασμένες με μεγάλη επιτυχία, τόσο από το ελληνικό όσο και από τα άλλα κράτη.

Ένα σύνολο από θεωρίες που περιγράφουν τον πληθωρισμό, την αύξηση δηλαδή των τιμών, περιστρέφονται γύρω από την προσφορά και τη ζήτηση.

Και όταν βέβαια λέμε για κράτη, εννοούμε τα γνωστά καπιταλιστικά μας κράτη, όπου τα αφεντικά με χρήματα (Χ), αγοράζουν εργασία (ΕΔ), πρώτες ύλες και μηχανές (ΜΠ) για να παράξουν εμπορεύματα που θα τα πουλήσουν για να πάρουν περισσότερο χρήμα (Χ'). Το περισσότερο χρήμα το ξαναεπενδύουν και πάλι από την αρχή. Αν αυτή την παράγραφο την κάναμε σχήμα θα ήταν αυτό:

$$X \rightarrow (ΕΔ + ΜΠ) \rightarrow E \rightarrow X'$$

Με αυτό το σχήμα λειτουργούν όλα τα αφεντικά ενός κράτους, από τον Μυτιληναίο μέχρι τον Σταγκίδη. Μπορεί πολλά αφεντικά να συγκρούονται μεταξύ τους. Είτε γιατί ασχολούνται με το ίδιο προϊόν είτε γιατί τα προϊόντα τους είναι συμπληρωματικά. Αυτός όμως ο ανταγωνισμός, είναι που τα οδηγεί να ξεζουμίζουν την εργασία, να νοιάζονται για πρώτες ύλες, να προσπαθούν να αποκλείσουν την γνώση τους από άλλα αφεντικά, να σκέφτονται μακροπρόθεσμα κοκ. Τελικά, ο ανταγωνισμός όχι μόνο δεν είναι κάτι που διασπά τα αφεντικά, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Είναι αυτός που τα συγκροτεί ως κοινωνική τάξη. Είναι πάλι αυτός που θα τα οδηγήσει να βρουν νέους τρόπους να οργανώσουν την εκμετάλλευση της εργασίας και να γίνει πιο παραγωγική, η οποία στο τέλος θα είναι ένα κοινό όφελος για όλα τα αφεντικά. Το γεγονός ότι τα αφεντικά συγκροτούνται μέσω του ανταγωνισμού, εξηγεί και το γεγονός ότι τα σχέδια τους έχουν έναν μακροπρόθεσμο ορίζοντα και αυτός καθορίζεται κάθε φορά από το πιο ικανό-αναπτυγμένο αφεντικό.

Ο κόσμος των καπιταλιστικών κρατών όμως ποτέ δε λειτουργεί ομαλά. Κι αυτό γιατί είναι ένας κόσμος κρατών που έχουν μεταξύ τους αντιθετικά συμφέροντα. Αυτό συμβαίνει γιατί

¹ <https://www.kathimerini.gr/economy/561437806/o-plithorismos-nea-apeili-gia-tin-anakampsi/>

² <https://www.kathimerini.gr/economy/561481942/i-ayxisi-toy-plithorismoy-den-tha-einai-parodikio/>

³ https://www.businessdaily.gr/oikonomia/51781_poso-tha-kratisei-emfragma-sti-diethni-efodiastiki-alytida

⁴ <https://www.crisismonitor.gr/2021/10/01/eyrozoni-i-energeia-vazei-fotia-ston-plithorismo/>

κάθε εθνικός καπιταλισμός είναι ένα σύστημα εξ ορισμού ελλειμματικό. Η αξία των μισθών που πληρωνόμαστε είναι μικρότερη από την αξία των εμπορευμάτων που παράγονται και από αυτή τη διαφορά προκύπτει το κέρδος των αφεντικών. Αν τα αφεντικά πουλάνε μόνο εντός του κράτους τα εμπορεύματα τους τότε θα πέφτει σιγά σιγά και το κέρδος, αφού θα μένουνε πολλά απούλητα εμπορεύματα. Επομένως το άχαρο σχήμα που περιγράφηκε παραπάνω χωλαίνει: τα εμπορεύματα (E) δεν μπορούν να πουληθούν και μένουν σε αποθήκες, οπότε σκατά (X'). Ακόμη, όσο δεν πουλιούνται εμπορεύματα τόσο περισσότερο κωλώνουν τα αφεντικά να πάρουν τα χρήματα (X) και να τα επενδύουν εκεί που θα 'χει χασούρα. Καταλήγουν έτσι να 'χουν χρήμα που λιμνάζει και δεν ξέρουν που να το βάλουν (!). Τα κράτη δε βλέπουν τη διαδικασία αυτή απ' τις κερκίδες, αλλά αντίθετα λειτουργούν ως συλλογικός κεφαλαιοκράτης. Υπερασπίζονται δηλ. τα συμφέροντα των αφεντικών που περικλείουν και οργανώνουν την εργασία και την καθημερινότητα και την κατανάλωση μας προς όφελος τους. Το έθνος κράτος, η πολιτική οργάνωση των αφεντικών, παρεμβαίνει διαρκώς προσπαθώντας να αναιρέσει την κρίση. α) Από τη μία εξάγει εμπορεύματα του σε άλλα κράτη που αν δεν κάνουν το ίδιο θα γίνουν εκείνα πιο ελλειμματικά. β) Από την άλλη παρεμβαίνει στην "αγορά". Κόβει χρήμα και το δανείζει στα αφεντικά για να ξεκινήσουν τους κύκλους τους από το X προς το X'. γ) Ακόμη αγοράζει ένα σύνολο από απούλητα εμπορεύματα των αφεντικών κάνοντας με αυτά δημόσιες επενδύσεις ενισχύοντας την κατανάλωση προς όφελος των αφεντικών εντός τους. δ) Δανείζει τράπεζες για να δανείσουν με τη σειρά τους αυτό το χρήμα στα νοικοκυριά, σε μια προσπάθεια να πουληθούν τα απούλητα εμπορεύματα (E) των εθνικών καπιταλιστών και να τα στηρίξει για αυξήσουν την παραγωγικότητας της εργασίας. Και αφού όλα αυτά τα φράγκα τα δανείζουν τα κράτη, σημαίνει πως περιμένουν στο μέλλον να πάρουν πίσω με τόκο αυτά τα χρήματα. Δηλαδή μέσω δανεισμού, τα κράτη μεταθέτουν για το μέλλον την καπιταλιστική κρίση, μήπως και στο μέλλον πάνε τα πράγματα καλύτερα.

Ρεζουμέ: όλα τα αφεντικά στον κόσμο που ζούμε έχουν ένα και μόνο στόχο, την εκμετάλλευση της εργασίας μας. Τα αφεντικά ανταγωνίζονται μεταξύ τους και γι' αυτό γίνονται καλύτερα στην εκμετάλλευση της εργασίας. Τα κράτη έχουν ως στόχο να οργανώσουν παραγωγικά την εργασία μας, τη ζωή μας και την κατανάλωση μας για να κερδίζουν τα αφεντικά τους. Και γι' αυτό μαλώνουν με τα άλλα κράτη, αφού όλα κάνουν το ίδιο. Όταν το σύστημα κολλάει, τα κράτη αγοράζουν τη χασούρα, δίνουν φτηνό χρήμα ή τυπώνουν καινούργιο για να κάνουν το σύστημα να ξαναλειτουργεί, αναβάλλοντας το πρόβλημα για το μέλλον. "Καλά ρε παιδιά όλα αυτά, αλλά ο πληθωρισμός, η αύξηση των τιμών δηλαδή, που κολλάει με τα σχήματα και τις επεξηγήσεις;". Νομίζουμε πως τώρα είμαστε σε θέση να εξηγήσουμε γιατί οι τιμές ανεβαίνουν, γιατί έτσι πετσοκόβεται ο μισθός μας και γιατί τα κράτη μαλώνουν μεταξύ τους με τις αλλαγές των τιμών.

Η κατάσταση του κόσμου πριν τον κορονοϊό

Το πρώτο ψάξιμο γύρω από τον πληθωρισμό ξεκίνησε όπως κάθε τυποποιημένη αναζήτηση στο σήμερα: google search τη λέξη "Πληθωρισμός" και κλικ στην εγκυκλοπαίδεια "πάπυρος larousse" του 21ου αιώνα, το wikipedia. Λέει λοιπόν στο αντίστοιχο λήμμα:

Πληθωρισμός είναι η συνεχής αύξηση του γενικού επιπέδου τιμών μιας οικονομίας σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, που προκαλεί πτώση στην αγοραστική δύναμη, καθώς κάθε μονάδα χρήματος (π.χ. €) αγοράζει λιγότερα αγαθά και υπηρεσίες.

Αγοράζουμε λιγότερα εμπορεύματα γιατί αξίζουν λιγότερο οι μισθοί. Και βέβαια, όσον αφορά τη διαβίωση, μας αφορά πολύ περισσότερο εμάς, παρά τα αφεντικά μας. Κακή φάση στα σίγουρα. Γιατί ανεβαίνουν όμως οι τιμές και γιατί μειώνεται η αξία του χρήματος; Το

ψάξιμο συνεχίζεται στην ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα που κάθε τόσο ακούγαμε πως κόπτονταν για τον πληθωρισμό:

Σε μια οικονομία της αγοράς, οι τιμές των αγαθών και των υπηρεσιών μπορούν πάντα να αλλάξουν. Κάποιες τιμές αυξάνονται, κάποιες άλλες μειώνονται. Πληθωρισμός εμφανίζεται όταν υπάρχει γενικευμένη αύξηση των τιμών των αγαθών και των υπηρεσιών, και όχι μόνο συγκεκριμένων πραγμάτων. Αυτό σημαίνει ότι με 1 ευρώ μπορείτε σήμερα να αγοράσετε λιγότερα αγαθά και υπηρεσίες από ό,τι χθες. Με άλλα λόγια, ο πληθωρισμός μειώνει την αξία του νομίσματος με την πάροδο του χρόνου.

Μια απ' τα ίδια. Μέχρι που πέσαμε σε ένα άρθρο που μας έβαλε νέα ερωτήματα αλλά μας ξεδιάλυσε τα πρώτα:

Η θεωρία προβλέπει πως η αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών, δηλαδή του πληθωρισμού, είναι κατά βάση αποτέλεσμα αύξησης του ρυθμού μεταβολής της προσφοράς χρήματος στην οικονομία, όταν αυτή υπερβαίνει το συνολικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης. Εφόσον η προσφορά χρήματος ορίζεται κατά κύριο λόγο από την κεντρική τράπεζα, η τελευταία είναι υπεύθυνη για το επίπεδο των τιμών⁵..

Οπότε το "φαινόμενο" που παρουσιάζεται γενικά στην ειδησεογραφία και έχει να κάνει απλά με πλοία που κολλάνε στα λιμάνια και κόσμο που ζητάει να καταναλώσει σαν τρελός, μάλλον δεν είναι και τόσο φαινόμενο. Έχει μελετηθεί διεξοδικά από ειδικούς που έχουν βγάλει ένα σύνολο από θεωρίες και τεχνικές και μία από αυτές λέει πως αύξηση των τιμών εμφανίζεται όταν αυξάνεται η ποσότητα χρήματος που ελέγχεται από την κεντρική τράπεζα, δηλαδή το κράτος. Αν η ποσότητα χρήματος είναι τόσο μεγάλη και αφορά κάτι εθνικούς καπιταλισμούς που είναι ελλειμματικοί και ανταγωνιστικοί μεταξύ τους, δηλαδή που "υπερβαίνουν το συνολικό ρυθμό μεγέθυνσης", τότε οι τιμές ανεβαίνουν.

Και κάπου εκεί σταματήσαμε την υψηλή θεωρία γύρω από τον πληθωρισμό, που παίζει μπάλα μεταξύ φρίντμαν και κένυς, και επιστρέψαμε στο κλασικό σχήμα $X \rightarrow E \rightarrow X'$ που μας βγάζει περισσότερο νόημα. Σύμφωνα με αυτά που ξέραμε τα κράτη δεν κοιτάνε από την κερκίδα τα αφεντικά τους να καταρρέουν αλλά αντίθετα τα δανείζουν για να γίνουν πιο παραγωγικά ή τους δίνουν χρήμα ή αγοράζουν τη χασούρα ή τέσπα συνολικά με διάφορες τεχνικές, αυξάνουν το χρήμα με την ελπίδα πως τα αφεντικά θα κάνουν τον κόσμο πιο παραγωγικό στο μέλλον. Συνεπώς σε αυτό το σχήμα που βάζει κεντρικά την εσωτερική λειτουργία αυτού του κόσμου, δηλαδή τη σύγκρουση κεφαλαίου και εργασίας, καταλαβαίνουμε πως με πρωτοβουλία των αφεντικών και των κρατών αυξάνεται η προσφορά χρήματος, άρα πιθανόν να αυξάνονται οι τιμές και οι μισθοί μας πάνε κατά διαόλου. Όπως και να έχει η εργατική τάξη χάνει με την αύξηση των μισθών. Τι κάνει όμως κάποια αφεντικά να ξενερώνουν όταν ανεβαίνουν οι τιμές κι άλλα να χαίρονται; Και τι κάνει την αριστερά που εδώ και δύο χρόνια έχει αποδείξει που έχει γραμμένη την εργατική τάξη να μιλάει για αυξήσεις μισθών;

Ως γνωστόν με οδηγό το αρχικό σχήμα και το συλλογισμό που ακολουθεί θα στραφούμε να ερμηνεύσουμε την πρόσφατη ειδησεογραφία που μας έχει κατακλύσει. Κοιτώντας στο (πρόσφατο ή μακρινό) παρελθόν θα καταλάβουμε το παρόν μας. Από την άλλη, βλέποντας το παρόν και ότι βιώνουμε θα πούμε δύο τρεις απόψεις για το τι θα αντιμετωπίσουμε από το ελληνικό κράτος και τα καλά μας αφεντικά τα επόμενα χρόνια.

⁵<https://www.capital.gr/me-apopsi/3491994/tha-einai-o-plithorismos-ena-apo-ta-sumptomata-tou-koronoiou>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

Είναι γενάρης του 2020. Η γιάννα ετοιμάζεται για τη φιέστα των 200 χρόνων, οι καλοί μας μικροαστοί στέλνουν νερό στους μπάτσους και το παρακράτος για να σκοτώνουν μετανάστες στον Έβρο, ο εθνικός βιβλιοπώλης μας έλεγε πως τέτοια ανάπτυξη που θα παίξει δε θα έχει προηγούμενο. Γενικά τίποτα δεν προμήνυε αυτό που θα ακολουθήσει. Τα πράγματα πήγαιναν σούπερ δηλαδή. Στις εφημερίδες όμως και ειδικά στα ντεκαυλέ πορτοκαλί οικονομικά φύλλα βλέπαμε μια άλλη εικόνα. Κάποια από τα παπαγαλάκια των αφεντικών κατέληγαν στα παρακάτω:

Η τρίτη δεκαετία του 21ου αιώνα θα ξεκινήσει με την παγκόσμια οικονομία να έχει κληρονομήσει ένα δυσθεώρητο παγκόσμιο χρέος, έως ένα βαθμό παρενέργεια της αντισυμβατικής νομισματικής πολιτικής των μεγαλύτερων κεντρικών τραπεζών του κόσμου, των αγορών ομολόγων και της πτώσης του κόστους δανεισμού σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα.⁶

Που να δείτε τι λέγανε για τους mnr των αφεντικών, τις high tech επιχειρήσεις που θέλανε να μπουνε στην αγορά και να κλέψουν λίγη από τη δόξα της google και του facebook:

Όμως πολλές από αυτές είχαν εξωπραγματικά σχέδια και απατηλά επιχειρηματικά μοντέλα. Η κερδοφορία έμεινε άπιαστο όνειρο για πολλές και οι μεγαλομανείς στόχοι τους για κυριαρχία στην παγκόσμια αγορά αποδείχθηκαν πολύ πιο μακρινοί από όσο νόμιζαν.⁷

Πέρασε λοιπόν, βαριά-βαριά μια δεκαετία και οι ειδικοί μας ενημέρωναν πως τα πράγματα πάνε πάλι σκατά. Οι γνωστές ακαταλαβίστικες λέξεις που μας εκπαίδευσαν επί μια δεκαετία πετσοκόμματος του μισθού, επιστρέφουν. Να τα κάνουμε λιανά: το "δυσθεώρητο χρέος" το κονόμησαν τα κράτη και τα αφεντικά για να αναβάλλουν την κρίση το 2008, δίνοντας χρήμα και διευκολύνσεις δανεισμού με "αντισυμβατικές νομισματικές πολιτικές" "ομόλογα" και "πτώση του κόστους δανεισμού", μπας και γίνουν επενδύσεις και μεγαλώσει η οικονομία. Παρόλα αυτά και τα πιο προχώ αφεντικά έβλεπαν πως "οι μεγαλομανείς στόχοι τους" για κερδοφορία δεν μπορούσαν να πιαστούν. Κόλλημα δηλαδή! Το χρέος μεγάλωσε επικίνδυνα λόγω του καημού που είχαν τα κράτη να κάνουν τα αφεντικά πιο κερδοφόρα, αλλά και τα καλύτερα από τα μεταξύ μας αφεντικά δεν πάνε όσο καλά χρειάζεται. Για την ακρίβεια όπως λέει και το γράφημα παρακάτω -που το πιο χρήσιμο σ' αυτό είναι τα γράμματα στο πλάι- και τα πιο γαμάτα κράτη είχαν ύφεση ή οριακή ανάπτυξη.

⁶ <https://www.kathimerini.gr/economy/international/1058116/kampanaki-kindynoy-gia-tin-ektinaxi-toy-pagkosmiou-chreoy/>

⁷ <https://www.kathimerini.gr/economy/international/1057380/chronia-diapseyseon-gia-toys-monokeroys/>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

Η Γερμανία οδεύει σε ύφεση, η αμερικανική οικονομία αντέχει

Βερολίνο και Ουάσιγκτον ετοιμάζονται να λάβουν μέτρα για τη στήριξη της οικονομίας τους. Βρίσκονται όμως σε διαφορετική κατάσταση, καθώς η Γερμανία διολισθαίνει σε ύφεση ενώ η αμερικανική οικονομία απλώς επιβραδύνεται λόγω του εμπορικού πολέμου.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΑΕΠ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟ
ΕΤΗΣΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΠΟΛΛΟΙ ΚΛΑΔΟΙ
ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ
ΣΕ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ

ΠΗΓΗ: BLOOMBERG, DOL.GOV

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ύφεση και εμπορικοί πόλεμοι! Σα να λέμε καπιταλιστική κρίση και διακρατικοί ανταγωνισμοί. Όπως μας ενημέρωνε και το γράφημα, τα κράτη δεν κάθονται απλά να κοιτάνε μήπως ο κύκλος Χ-Ε-Χ' πάρει μπρος. Επειδή υπάρχουν απούλητα εμπορεύματα και χρήμα που κάθεται και δεν ξαναμπαίνει στον κύκλο, τα κράτη κάνουν κρατικές δαπάνες, ενώ μειώνουν τα επιτόκια και φορτώνονται χρέος για να γίνει ευκολότερος ο δανεισμός για τα αφεντικά που καλούνται να σκοτωθούν με ανταγωνιστικά αφεντικά από άλλα κράτη⁸. Στο ελληνικό κράτος ο πρώτος που μας τα 'λεγε περίεργα ήταν ο υπουργός οικονομικών μιλώντας για τον προϋπολογισμό του 2020:

Το εξωτερικό περιβάλλον της χώρας χαρακτηρίζεται από αυξανόμενη αβεβαιότητα. Η περιοχή των Βαλκανίων παρουσιάζει εστίες αστάθειας. Η Ανατολική Μεσόγειος διατρέχεται από κινδύνους, που τείνουν να διαμορφώσουν μια χαοτική κατάσταση. Η Ευρώπη διαπνέεται από γενικευμένη αμηχανία, που επιτείνεται από... την κλιμάκωση των εμπορικών εντάσεων μεταξύ των μεγάλων οικονομιών, των προβλέψεων για ασθενέστερη οικονομική μεγέθυνση, την κατεύθυνση και τις σχέσεις άσκησης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής. Ο Προϋπολογισμός αποτυπώνει την υλοποίηση προγραμματικών δεσμεύσεων της Κυβέρνησης, σε συνθήκες δημοσιονομικής πειθαρχίας.⁹

Οικονομολόγος είναι ο άνθρωπος, αλλά φαινόταν να έχει ένα εξαιρετικά μεγάλο ρεαλισμό για τις ιστορικές προκλήσεις του ελληνικού έθνους-κράτους. Λέει: μετά από δέκα χρόνια "δημοσιονομικής πειθαρχίας", δηλαδή μισούς μισθούς, τα αφεντικά ψιλοβρήκανε φτηνή εργασία για να στρώσουν και να αυξήσουν τις εξαγωγές. Όλη την περίοδο που το κράτος έστρωνε, συνέχιζε να ασχολείται με την "αστάθεια στα βαλκάνια" και τις "προκλήσεις στην ανατολική μεσόγειο", με σκοπό να βρεθεί σε καλύτερη θέση από τους εχθρούς του. Ωστόσο τα αφεντικά τυπώνουν ένα σωρό λεφτά για να στρώσουν τον κύκλο Χ-Ε-Χ' και να συνεχίσουν τις μεταξύ τους "εμπορικές εντάσεις". Η τράπεζα της Ελλάδος επίσης περιέγραφε ψιλοζόρικα τα πράγματα λέγοντας πως:

Η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να αντιμετωπίζει πολύ περιοριστικές δημοσιονομικές, νομισματικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες σε σύγκριση με όλες τις άλλες χώρες-μέλη της ζώνης του ευρώ, ενώ έχουν αυξηθεί σημαντικά και οι κίνδυνοι από το εξωτερικό περιβάλλον εξαιτίας της επιβράδυνσης της παγκόσμιας ανάπτυξης... Η καταναλωτική δαπάνη εκτιμάται ότι θα αυξηθεί με σχετικά ήπιους

⁸ Τέτοια μέτρα ήταν για παράδειγμα ή επιδοτήσεις για αγορά καινούριων αυτοκινήτων και το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ που τραβάει 7 χρόνια και δε λέει να τελειώσει.

⁹ <https://www.kathimerini.gr/politics/1053870/chr-staikoyras-o-proypologismos-apopneei-aisiodoxia-alla-den-ypervainei-ta-oria-toy-realismoy/>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

ρυθμούς, καθώς τα νοικοκυριά αναμένεται να χρησιμοποιήσουν μέρος της αύξησης του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος για την αποπληρωμή χρεών, ενώ παράλληλα θα αυξηθεί και η αποταμίευση.¹⁰

Σκεφτείτε ότι το ΔΝΤ τα παρουσίαζε πολύ χειρότερα¹¹. Το ελληνικό κράτος είναι σε "περιοριστικές συνθήκες" σε σχέση με τα φιλαράκια του, δηλαδή δανείστηκε ένα τόνο λεφτά από το 2010 από τους φίλους του για να στρώσει και τώρα δεν μπορεί να εφαρμόσει τα ωραία εργαλεία που έχουν τα άλλα κράτη, δηλαδή να αυξάνει τις κρατικές δαπάνες και να βελτιώνεται η ανάπτυξη. Κι εδώ που τα λέμε και τα άλλα κράτη που τα εφαρμόζουν αυτά πάλι έχουν "επιβράδυνση της ανάπτυξης". Από την άλλη και τα λεφτά που πέφτουν δεν αυξάνουν την εσωτερική κατανάλωση για να πουλάνε τα ντόπια αφεντικά την πραμάτεια τους αφού τα νοικοκυριά πρέπει να πληρώνουν χρέη που έχουν στις τράπεζες. Οι τράπεζες ξενερώνουν γιατί παρόλα αυτά τα κόκκινα δάνεια είναι στο θεό και ο κόσμος χώνει τα περίσσεια λεφτά κάτω από το στρώμα και δεν τα αφήνει στις τράπεζες για να τα δανείσουν. Άρα κρατικές δαπάνες γιοκ και λεφτά σε τράπεζες γιοκ.

Το τι ακολούθησε είναι γνωστό. Τα κράτη πήραν μέτρα για να προστατεύσουν τα αφεντικά τους από τα κλεισίματα άλλων αφεντικών στην Κίνα και μετέπειτα παντού. Εμπόδισαν τις εισαγωγές ελέγχοντας το που βγαίνουμε και τι καταναλώνουμε. Μας μάθανε πως είναι λογικό να ελέγχουν την κυκλοφορία μας, τον τρόπο ζωής μας και την πειθαρχία μας στο κράτος. Θέλανε να βγάζουμε τουμπεκί, να παπαγαλίζουμε τις εντολές των ειδικών και των άλλων φίλων του κράτους. Σα να λέμε ακολούθησε η ταχύρρυθμη εκπαίδευσή μας στην κρατική διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης, μέσω του ιού και της προστασίας της γιαγιάς. Το θέμα είναι πως με το άνοιγμα των οικονομιών θα μπούμε στο θαυμαστό καινούργιο κόσμο της ανάπτυξης επειδή κωλοκάτσαμε δυο χρόνια. ΟΚ, αυτά τα δύο χρόνια ήταν σκληρά, μάθαμε πως θα ήταν μια χούντα αν δικτάτορας είναι ο Φουκώ. Όμως τα πράγματα δεν άλλαξαν. Για την ακρίβεια δεν άλλαξε τίποτα που θα προμήνυε πως θα βαρέσει τέτοια αύξηση ο κύκλος Χ-Ε-Χ' που περιγράφαμε στην αρχή. Μας τα έλεγε και ο Μαρξ:

Στις εμπορικές κρίσεις καταστρέφεται τακτικά ένα μεγάλο μέρος όχι μονάχα των έτοιμων προϊόντων, αλλά ακόμα και των παραγωγικών δυνάμεων που είχαν ήδη δημιουργηθεί. Γιατί η κοινωνία έχει πάρα πολύ πολιτισμό, πάρα πολλά μέσα ύπαρξης, πάρα πολλή βιομηχανία, πάρα πολύ εμπόριο.¹²

Για δύο χρόνια το ελληνικό (και κάθε κράτος) μας έκανε το βίο αβίωτο, αλλά αυτή η βασική λειτουργία διόρθωσης του κύκλου δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Τα εμπορεύματα έμεναν καβατζωμένα και έτσι σταμάτησε η χασούρα των αφεντικών, άλλα εμπορεύματα αβαντζαρίστηκαν γιατί ταίριαζαν με τις συνθήκες της "πανδημίας"¹³ και άλλα μετασηματίστηκαν λόγω της κατάστασης¹⁴, όμως το βασικό προαπαιτούμενο της καταστροφής εμπορευμάτων, μέσων παραγωγής (και εργασίας βεβαίως!) δεν έγινε ποτέ. Πως γίνεται να περιμέναν τα αφεντικά να τρέχουν οι ισολογισμοί τους σαν οδοστρωτήρες; Πολύ απλά, δεν το περιμέναν. Το τι περιμέναν το περιγράφει ένας γερμανός τραπεζίτης σε

¹⁰<https://www.kathimerini.gr/economy/local/1057089/epitachynsi-anaptyxis-vlepei-i-tte-oi-prokliseis-kai-oi-exoterikoi-kindynoi/>

¹¹<https://www.kathimerini.gr/economy/local/1052036/adynami-anaptyxi-kai-ayxisi-dimosioy-chreoy-vlepei-to-dnt/>

¹²Κ. Μαρξ – Φ. Έγκελς, *Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος*, Σύγχρονη Εποχή, 1984 (1^η Έκδοση 1848), σ. 26-27.

¹³ Για να τρώνε τα μαμόθρεφτα με το efood

¹⁴ Για παράδειγμα, τα αφεντικά (και τα ελληνικά) των οινοποιείων που έβλεπαν τα κρασιά τους να κάθονται, λόγω της κλειστής εστίασης, τα μετέτραψαν με κρατική εντολή σε αντισηπτικά.

<https://gr.euronews.com/2020/08/27/covid-otan-to-krisi-egine-antisiptiko-gel>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

δύο φάσεις της "υγειονομικής κρίσης", το καλοκαίρι του '20 και το χειμώνα του '21 πολύ πριν μας επισκεφτεί ο πληθωρισμός, δηλαδή η αύξηση των τιμών:

Ο 40ετής κύκλος αποδυνάμωσης του πληθωρισμού έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Θεωρούμε ότι μέσα στην τρέχουσα δεκαετία ο σχετικός δείκτης θα σημειώσει σταδιακή άνοδο. Αφότου οι οικονομίες και η αγορά εργασίας ανακάμψουν από τη βλάβη της πανδημίας, αναμένουμε πως θα μεταβληθούν τόσο οι προοπτικές για τον πληθωρισμό. Ίσως ο μέσος όρος αύξησης της παραγωγικότητας στις ανεπτυγμένες οικονομίες να σημειώσει άνοδο χάρις στην ταχύτερη διασπορά τεχνολογικών καινοτομιών όταν ξέσπασε η πανδημία. Οι κυβερνήσεις και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να παλέψουν με λιγότερο χαλαρές νομισματικές πολιτικές και λιγότερο ευνοϊκό κόστος δανεισμού.¹⁵ (...) Ο συνδυασμός μιας ταχύτερης ανάκαμψης, όταν αρθούν οι περιορισμοί, της αποδέσμευσης της ζήτησης για καταναλωτικές δαπάνες, των υπερβολικά υψηλών αποταμιεύσεων και των πρωτοφανών μέτρων δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής μπορεί όντως να δημιουργήσει εύφορο έδαφος για μια σταθερά ανοδική πορεία του δείκτη. Λόγου χάριν, τα εστιατόρια, οι παμπ και τα ξενοδοχεία μπορεί να είναι σε θέση να χρεώνουν πιο πολλά, αφ' ης στιγμής ανοίξουν και πάλι και οι καταναλωτές επανέλθουν μαζικά.¹⁶

Ορίστε τι προέβλεπε σε μη αλαμπουρνέζικα: Τα αφεντικά επί δύο χρόνια "υγειονομικής κρίσης" προστατεύτηκαν και κράτησαν πολλά εμπορεύματα στα μπαούλα. Για το λόγο αυτό τα κράτη φρόντισαν να σκάσουν έναν τόνο λεφτά μέσω της "χαλαρής νομισματικής πολιτικής" για να μπορέσει ο κύκλος χρήμα-εμπόρευμα-περισσότερο χρήμα να λειτουργήσει και πάλι. Και τώρα αυτά τα λεφτά θα πιάσουν τόπο αφού τα αφεντικά περίμεναν το άνοιγμα για να μπορέσουν να καλύψουν την όποια χασούρα είχαν, πουλώντας ακριβά τα εμπορεύματα όταν θα υπάρξει ξανά μεγάλη ζήτηση γι' αυτά. Αυτό το κάνουν όλα τα αφεντικά, από τον καπιταλιστή που έχει ένα μπουρί με φυσικό αέριο που δίνει ενέργεια σε μια ξένη βιομηχανία με το σταγονόμετρο ζητώντας έτσι περισσότερα λεφτά, μέχρι τον μανάβη στη γειτονιά που περιμένει να πουλήσει ακριβά τα πορτοκάλια του όταν θα τα ζητάνε πολλοί. Για την ακρίβεια οι φίλοι έλληνες εφοπλιστές μέσα σε αυτήν την αναμπουμπούλα κέρδισαν μιας και η ιλιγγιώδης άνοδος της τιμής φόρτωσης ενός εμπορευματοκιβωτίου, έχει υπερ-δεκαπλασιαστεί¹⁷. Τα αφεντικά θα κερδίσουν όσο περισσότερο γίνεται από αυτό το "άνοιγμα" της οικονομίας, και τα κράτη περιμένουν αυτά τα κέρδη να τα επενδύσουν κάνοντας τον κύκλο Χ-Ε-Χ' ακόμη πιο παραγωγικό. Επιπλέον, η αξία των μισθών μας παραμένει χαμηλή αφού όσο ανεβαίνουν οι τιμές αγοράζουμε λιγότερα εμπορεύματα με τα ίδια λεφτά. Ωστόσο αυτή η αβάντα των κρατικών μέτρων στήριξης στα αφεντικά που ονομάστηκαν "χαλαρή νομισματική πολιτική" δεν μπορεί να συνεχιστεί για πάντα, γιατί θα καταλήξει το χρήμα να αξίζει όσο ένα κομμάτι κωλόχαρτο. Επειδή όμως ο κόσμος μας, είναι κόσμος εμπόλεμων καπιταλιστικών κρατών, το ζήτημα της αύξησης των τιμών από τα αφεντικά, είναι και αιτία διακρατικών εμπορικών πολέμων. Κι αν μιλάμε για ένα εμπόρευμα στο οποίο οι (εμπορικοί) πόλεμοι είναι ψωμοτούρι, αυτό είναι η ενέργεια, χάρις στην οποία παράγονται και όλα τα άλλα εμπορεύματα.

Από τα τέλη του περασμένου μήνα, η υπουργός Ενέργειας των ΗΠΑ, έχει αφήσει ανοιχτά αιχμές κατά της Μόσχας, κατηγορώντας ευθέως τη Ρωσία ότι χειραγωγεί την αγορά φυσικού αερίου περιορίζοντας τις ροές του καύσιμου προς τη Γηραιά Ήπειρο και προσβλέποντας σε δικά της οφέλη. Οι ερμηνείες περί του ποια θα ήταν αυτά τα

¹⁵ <https://www.kathimerini.gr/economy/561074947/otan-i-oikonomia-anakampsei-o-plithorismos-tha-ayxithe/>

¹⁶ <https://www.kathimerini.gr/economy/561257461/meta-tin-pandimia-erchetai-plithorismos/>

¹⁷ <https://www.kathimerini.gr/economy/561520273/i-teleia-kataigida-stin-pagkosmia-oikonomia/>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

οφέλη κυμαίνονταν από αυτά καθαυτά τα έσοδα του ενεργειακά πλούσιου γείτονα της Ε.Ε. έως και ένα διπλωματικό πλεονέκτημα σε ό,τι αφορά την έγκριση του αγωγού φυσικού αερίου Nord Stream 2, που θα αυξήσει σημαντικά τις ροές ρωσικού αερίου προς τη Γερμανία.¹⁸

Τα ευρωπαϊκά (βασικά το γερμανικό) κράτη στηρίζουν τη βιομηχανική παραγωγή τους στο αέριο που σε μεγάλο βαθμό προέρχεται από το ρωσικό κράτος. Το ρωσικό κράτος ανεβάζει την τιμή του αερίου και τα ευρωπαϊκά κράτη βλέπουν τα κέρδη τους να πηγαίνουν στην αντίθετη κατεύθυνση από εκείνη που λειτουργεί το μπουρί με το ρωσικό αέριο.

Τα ευρωπαϊκά καπιταλιστικά κράτη είχαν βέβαια φροντίσει πρώτα να ενημερώσουν πως λόγω πανδημίας και γκρέτα τούνμπεργκ το μοντέλο αναδιάρθρωσης που ονομάστηκε "απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα και προστασία του κλίματος" θα τρέξει πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι προβλεπόταν:

Και στη σοβαρότερη πλανητική κρίση όλων των εποχών, επιλέξαμε πάλι να απαντήσουμε από κοινού, με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία... Στην περσινή μου ομιλία εξήγησα τον στόχο μας για μείωση των εκπομπών κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030. Από τότε έχουμε μετατρέψει μαζί τους στόχους μας για το κλίμα σε νομικές υποχρεώσεις.¹⁹

Κάτι που δεν άρεσε και πολύ στα κράτη που παράγουν φυσικό αέριο, ανεβάζοντας τις τιμές της ενέργειας. Και τα ευρωπαϊκά κράτη συνέχισαν:

Η μετάβαση στην πράσινη ενέργεια προσφέρει άλλα οφέλη. Είδαμε πόσο σημαντικό είναι να μειώσουμε την εξάρτησή μας από ορυκτά καύσιμα όπως το φυσικό αέριο, το πετρέλαιο και ο άνθρακας. Αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζουμε μια απότομη αύξηση των τιμών της ενέργειας παγκοσμίως. Η Ευρώπη εισάγει σήμερα το 97% του πετρελαίου της, το 44% του άνθρακα και το 90% του φυσικού αερίου της. Αυτό καθιστά την οικονομία μας εξαιρετικά ευάλωτη στις διακυμάνσεις των τιμών στην παγκόσμια αγορά ενέργειας και μας καθιστά εξαρτημένους. Κάθε κιλοβατώρα ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές μειώνει την εξάρτηση των κρατών μελών από τις εισαγωγές και κάνει τις οικονομίες τους πιο βιώσιμες.²⁰

Τα "οφέλη" από την ενεργειακή απεξάρτηση που αναφέρει η ομιλούσα κεφαλή των ευρωπαϊκών κρατών, ούρσουλα φον ντερ λάιεν, είναι η απελευθέρωση των ευρωπαϊκών αφεντικών από την εξάρτηση τους από άλλα αφεντικά. Μια απελευθέρωση που αντιλαμβάνεται ως συμφέρουσα για τα ελληνικά αφεντικά και τους στόχους του ελληνικού κράτους και ο μητσοτάκης junior:

Η καθαρή ενέργεια, λοιπόν, μετατρέπεται σε νέο πεδίο της παγκόσμιας οικονομικής δραστηριότητας. Εκεί θα κινητοποιούνται στο εξής δημόσια και ιδιωτικά κεφάλαια, παράγοντας πλούτο και νέα απασχόληση. Και οι πιο έτοιμες χώρες για την πράσινη μετάβαση θα είναι και οι κερδισμένες του μέλλοντος.. Γίνεται έτσι σαφές πως το παγκόσμιο ενεργειακό περιβάλλον, εκτός από μια αναπτυξιακή πρόκληση, είναι και πεδίο αναβάθμισης της γεωστρατηγικής και διεθνούς θέσης της χώρας μας. Σε αυτή την κατεύθυνση εξάλλου κινείται και η διπλωματία της ενέργειας την οποία ήδη δρομολογεί η Ελλάδα, όπως ενδεικτικά η πρόσφατη συμφωνία με την Αίγυπτο για την ηλεκτρική διασύνδεση, μέσω της οποίας θα μεταφέρεται καθαρό ρεύμα από τον ήλιο της Αφρικής στην Ελλάδα και από εκεί στην Ευρώπη.²¹

Οι αυξήσεις τιμών, οι διακρατικοί ανταγωνισμοί και κεντρικός ρόλος της ενέργειας στις αυξήσεις, ως γεγονότα συνέπεσαν και σε μια άλλη ταραγμένη -σε σημείο βρασμού-

¹⁸ <https://www.kathimerini.gr/visual/infographics/561533935/aroma-psychroy-polemoy-gia-to-fysiko-aerio/>

¹⁹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/el/SPEECH_21_4701

²⁰ https://bnr.bg/el/post/101554298?page_1_4=5

²¹ <https://primeminister.gr/2021/11/04/27866>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

περίοδο των καπιταλιστικών κρατών, στις αρχές των 70s. Την περίοδο εκείνη διαλύθηκε μία από τις βασικές μεταπολεμικές συμφωνίες των καπιταλιστικών κρατών, το σύμφωνο σταθερών ισοτιμιών. Το βασικό πνεύμα του συμφώνου έλεγε πως η ισοτιμία των νομισμάτων μένει πάνω κάτω σταθερή σε σχέση με το δολάριο και με τη σειρά του αυτό με το χρυσό. Έτσι δεν θα χρησιμοποιείται ένα βασικό εργαλείο του εμπορικού πολέμου που λέγεται υποτίμηση του νομίσματος που κάνει τα παραγόμενα εμπορεύματα φτηνότερα σε σχέση με του αντιπάλου. Εν ολίγοις, οι ηπα και τα σύμμαχα ευρωπαϊκά βιομηχανικά κράτη, είχαν αρχίσει να έχουν τη δική τους ατζέντα. Όσο μεγάλωνε το εμπορικό πλεόνασμα που έπρεπε να πουληθεί και έξω, τόσο δεν ήταν πρόθυμα να ανατιμήσουν τα νομίσματα τους για να ρυθμιστεί η "ανισορροπία προσφοράς και ζήτησης". Το σύμφωνο αυτό έσπασε και να γιατί οι τιμές πήγαιναν στο θεό και τα κράτη δε τα βρίσκαν μεταξύ τους. όπως τα έλεγε καλύτερα και το τότε κεφάλι των ηπα:

Η ευημερία χωρίς πόλεμο απαιτεί δράση σε τρία μέτωπα: Πρέπει να δημιουργήσουμε περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας. Πρέπει να μειώσουμε το κόστος ζωής. Πρέπει να προστατεύσουμε το δολάριο.

Μεταφρασμένα: έπρεπε τα αμερικανικά αφεντικά να αυξήσουν την παραγωγικότητα της εργασίας, να μειώσουν τη αγοραστική δύναμη του μισθού για να είναι ανταγωνιστικά τα εμπορεύματα στο εξωτερικό και έπρεπε το δολάριο να σταματήσει να τρέχει στο θεό, λόγω των αντιπάλων χάνοντας την αξιοπιστία του ο αμερικανικός καπιταλισμός. Και ένας γαμάτος τρόπος που αυτή η κυριαρχία επιτευχθεί ήταν η πρώτη πετρελαϊκή κρίση. Η εκδήλωση της πρώτης πετρελαϊκής κρίσης του 1973, συνήθως συσχετίζεται με τις πολεμικές κόντρες ισραηλινών και αράβων. Παρ' όλα αυτά, ήταν πια ζήτημα χρόνου να υπάρξει σημαντική αύξηση στην τιμή του πετρελαίου από την ημέρα που τα κράτη άρχισαν τις ανταγωνιστικές υποτιμήσεις νομισμάτων για να πουλάνε το εμπορικό τους πλεόνασμα. Επιπλέον τα καπιταλιστικά κράτη που κατείχαν το σημαντικό εμπόρευμα "πετρέλαιο" προσπαθούσαν να ελέγχουν την τιμή του για να αυξηθεί το μερίδιό τους επί των κερδών. Οι ευρωπαίοι βιομήχανοι λοιπόν έκλαψαν με μαύρο δάκρυ που δεν είχαν πετρελαιοπηγές και ήταν εξαρτημένοι.

Στην πετρελαϊκή κρίση του 1973 που είχε αρκετά ίδια στοιχεία με το σήμερα έκανε τα εξαρτημένα από πετρέλαιο καπιταλιστικά κράτη να εφαρμόζουν μαζικά μείωση στην κατανάλωση εμπορευμάτων και τη χρήση αυτοκινήτων τις κυριακές. Δεν ήταν για να ζορίσουν τον παππού και την γιαγιά που θα πάνε να κοινωνήσουν (εξάλλου την υπεραγατούν την τρίτη ηλικία). Ήταν για να διασφαλιστεί η ενεργειακή επάρκεια των αφεντικών και να περιοριστεί η εξάρτησή τους²². Σχέδιο που εφαρμοζόταν σπασμωδικά, γιατί ο καθολικός έλεγχος του χώρου σαν σε στρατόπεδο δεν ήταν ακόμη εφικτός. Απ' την άλλη οι μουτσούνες των πολιτικών που μετέδιδαν τις απαγορεύσεις δεν τις χαρακτήριζες και πολύ αποδεκτές στην εργατική τάξη της εποχής. Ήταν όμως κρατικός έλεγχος και εμπορικός πόλεμος μέσω περιορισμού της κατανάλωσης, που τώρα πια -μετά από πανδημίες, βροχές και πυρκαγιές- μπορεί να εφαρμοστεί καλύτερα με τον καθολικό ψηφιακό έλεγχο και με φροντιστικά περιβαλλοντικά μηνύματα από την αξιολάτρευτη γκρέτα.

Τελικά η κρίση με τη διαχείριση όλης της κοινωνικής ζωή της εργατικής τάξης είναι αλληλένδετες έννοιες εδώ και δεκαετίες. Η καινοτομία είναι πως αυτή η κρίση μεταμφιέζεται σε ένα σύνολο από φυσικά φαινόμενα τα οποία δεν έχουν εχθρούς και συμφέροντα. Είναι απλά φαινόμενα, συμβαίνουν. Και καθόλου τυχαία, κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα. Όσο τα καπιταλιστικά κράτη αναπτύσσονταν δημιουργούσαν

²² <https://www.nytimes.com/1973/11/17/archives/west-germany-to-ban-sunday-driving-voluntary-restraints-asked-curbs.html>

Οι τιμές, ο (εμπορικός) πόλεμος και τα φυσικά φαινόμενα που θα μας επισκέπτονται

επιστημονικούς κλάδους μελέτης των φυσικών καταστροφών, ως κλάδους μελέτης των κινήσεων της εργατικής τάξης και των κινδύνων που δημιουργούνται για τη δημόσια τάξη. Όσο μεγάλωναν αυτοί οι κλάδοι τόσο είχαν την ικανότητα να εντοπίζουν περισσότερες φυσικές καταστροφές που επιδέχονται κρατικής διαχείρισης και μελέτης. Με την αύξηση της ορατότητας των καταστροφών, υπήρξε ένας πολλαπλασιασμός των μηχανισμών ασφαλείας και των επιστημονικών κλάδων που ασχολούνται με τη διαχείριση των κινδύνων και των κρίσεων. Υπολογισμοί πιθανοτήτων, μέθοδοι παρατήρησης, Γεωγραφικά συστήματα πληροφοριών, κοινωνιολόγοι, στατιστικές, χάρτες κινδύνου, επιδημιολόγοι, κυβερνητικές υπηρεσίες, οι μπάτσοι, ο στρατός και το παρακράτος, έχουν αναπτυχθεί για την αντιμετώπιση, την πρόβλεψη και τη διαχείριση κρίσεων από το κράτος, με σκοπό παραγωγικό. Τα τελευταία δύο χρόνια καταλάβαμε απ' την καλή και την ανάποδη πως τα κράτη και τα αφεντικά αναπτύσσουν αυτή την κοινή αντίληψη για την αντιμετώπιση των καταστροφικών γεγονότων: Ιοί, πυρκαγιές, καταποντισμοί, πληθωρισμοί και ο κατάλογος δεν κλείνει. Το σύνολο αυτών των τεχνικών που εφαρμόστηκαν και διαφημίστηκαν από όλες τις πλευρές του ελληνικού κράτους είχαν στραμμένο το μεγεθυντικό τους φακό πάνω από την εργατική τάξη.

Η ζωή της εργατικής τάξης, η υγεία της, η διατροφή της, το πως επικοινωνεί είναι εδώ και δεκαετίες στόχος του κράτους και πρέπει να οργανωθούν με τον πιο παραγωγικό τρόπο. Ο διαχωρισμός μεταξύ του ποια βόλτα είναι επιτρεπτή και ποια όχι, το 13033, τα τεστ κόβιντ και οι προληπτικές καραντίνες με εντολή γιατρού δηλ. του κράτους, είναι ο τρόπος που το ελληνικό (και κάθε κράτος) εφάρμοσε μαζικές τεχνικές επίτηρησης, επιτήρησης, καταστολής και διαχείρισης της εργατικής τάξης για να προστατευτεί από την εξελισσόμενη καπιταλιστική κρίση και τους διακρατικούς ανταγωνισμούς.

Στα δύο χρόνια που προηγήθηκαν χάρη στην πιπίλα του "διαταξικού ιού" που ήρθε απ' το πουθενά, τα κράτη εφάρμοσαν ένα μαζικό σχέδιο στατιστικοποίησης της ζωής μας. Από τη μία απαγόρευσαν να κυκλοφορούμε και να επικοινωνούμε face to face, να διασκεδάζουμε και να εργαζόμαστε όπως πριν, έκαναν τους μισθούς επίδομα και φόρτωσαν μπάτσους τις γειτονιές μας. Από την άλλη προετοίμασαν έναν κόσμο αλλαγμένο για να ρουφιανεύουμε τους γύρω μας, να ρυθμίζεται το πως διασκεδάζουμε, το πως συμπεριφερόμαστε, το πόσο και που δίνουμε το μισθό μας, το πως κυκλοφορούμε και το πως αντιμετωπίζουμε την υγεία μας. Και στο επίκεντρο αυτών των αλλαγών ήταν η κρατική επιτήρηση και η εκπαίδευση μας στο πως αυτή θα ασκείται με ψηφιακά μέσα. Το σχέδιο "πανδημία" είναι πια κεκτημένο των καπιταλιστικών κρατών και όσο η κρίση θα οξύνεται θα εφαρμόζεται κάθε φορά με διαφορετικό καπέλο. Οι εμπορικός πόλεμος και το πετσόκομμα μισθών που ονομάζεται πληθωρισμός/αύξηση τιμών είναι πεδίο δόξης λαμπρό για την εφαρμογή τέτοιων σχεδίων.

Το ελληνικό κράτος για παράδειγμα για οικονομικούς λόγους υιοθέτησε τα πιο χουντικά των μέτρων την περίοδο που ο ιός μας επισκεπτόταν πρώτη φορά. Από τη μία εισήγαγε πρωτοβουλιακά ένα σύνολο από καινοτομίες επιτήρησης της κυκλοφορίας και της κατανάλωσης (13033) για την παρατήρηση της κινητικότητας και της κατανάλωσης του πληθυσμού. Από την άλλη κλείνοντας ένα σύνολο από κλάδους, κατάφερε να περιορίσει το εμπορικό του έλλειμμα: τα εμπορευματοκιβώτια από το εξωτερικό κουβαλούσανε ιό, εμείς δεν μπορούσαμε να καταναλώσουμε και έτσι το ελληνικό κράτος προστάτευε τα αφεντικά του από τα ξένα εμπορεύματα άλλων αφεντικών που θα μπορούσαν να κατακλύσουν την ελληνική αγορά. Με την αύξηση του πληθωρισμού το Σεπτέμβρη του 21 (δηλαδή από τη μάχη των αφεντικών να αποκομίσουν μεγαλύτερο κέρδος από άλλα), το εμπορικό έλλειμμα πήγε πάλι στο θεό γιατί όλα τα εισαγόμενα εμπορεύματα άρχισαν να ακριβαίνουν. Οπότε το σχέδιο ελέγχου της κυκλοφορίας, αρχικά των εμβολιασμένων και μετά μπορεί και όλων,

ξαναμπήκε σε τροχιά με σκοπό να προστατευθεί το ελληνικό εμπορικό ισοζύγιο. Εξάλλου όπως είπε και ο βιβλιοπώλης υπουργός ανάπτυξης, "το ότι ανεβαίνουν οι τιμές των εμπορευμάτων στα λιμάνια της κίνας, αφορά άμεσα τον μέσο Έλληνα". Από την άλλη, όσο τρέχει ο πληθωρισμός ψηλά, οι φίλοι ευρωπαίοι δε θα φανούν τόσο γενναιόδωροι, δίνοντας μας τα χρηματοδοτικά εργαλεία το δύο προηγούμενων χρόνων. Ούτε θα δώσει η ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα την ευκαιρία, να μοιράζει το ελληνικό κράτος παροχές σε μία κλειστή οικονομία χωρίς έλεγχο του προϋπολογισμού του. Δεν ξέρουμε αν κατορθώνουμε να το μεταδώσουμε, αλλά η κατάσταση βρωμάει μπαρούτι. Όσο αναβάλλεται το ξέσπασμα της κρίσης τόσο τα κράτη ετοιμάζουν τις κάννες των όπλων και τόσο ξυλοφορτώνουν και εκπαιδεύουν την εργατική τάξη γι' αυτό που έρχεται. Κι όταν η κατάσταση μπουκώσει όσο δεν πάει άλλο, θα είναι η στιγμή να βρούμε τρύπα να κρυφτούμε.